

Μέγας Αλέξανδρος: Η ζωή και το έργο του μεγαλύτερου βασιλιά της Μακεδονίας.

Γράφει η Σοφία Βαλσάμη

Ο Μέγας Αλέξανδρος άφησε το στίγμα του και επηρέασε περισσότερο από όλους τους αρχαίους, τους Έλληνες των νεότερων Εποχών.

Θεωρείται και δικαίως μια από τις σημαντικότερες μορφές της παγκόσμιας ιστορίας. Μέγας στρατηλάτης, φιλόδοξος, υπήρξε ο άνθρωπος των μεγάλων οραμάτων, αλλά και της ρεαλιστικής αντιμετώπισης των πραγμάτων.

Με έσοχες πολιτικές και στρατιωτικές ικανότητες, έγινε σε νεαρή ηλικία βασιλιάς της Μακεδονίας και είχε βάλει ως στόχο να κατακτήσει τον τότε γνωστό κόσμο, με το όνομά του να μένει στην ιστορία.

Ο Μέγας Αλέξανδρος γεννήθηκε στις 20 ή 21 Ιουλίου του 356 π.Χ. στην Πέλλα της Μακεδονίας. Γονείς του ήταν ο Βασιλιάς Φίλιππος της Μακεδονίας και μητέρα του η Ολυμπιάδα, η κόρη του βασιλιά Νεοπτόλεμου.

Έλαβε εξαιρετική μόρφωση

Οι γονείς του ήθελαν να του δώσουν εξαιρετική μόρφωση και γι' αυτό το λόγο είχε παιδαγωγούς τον Λεωνίδα το Μολοσσό όπου σε αυτόν όφειλε την εξαιρετική σωματική του αντοχή και τον Λυσίμαχο τον Ακαρνάνα, ενώ στα 13 του χρόνια Μέγας Αλέξανδρος διδάχτηκε πολλά στο πλευρό του Αριστοτέλη.

Του έδωσε να αντιληφθεί με τον καλύτερο τρόπο τα ελληνικά ιδεώδη και του ενέπνευσε τον θαυμασμό και την αγάπη για το ελληνικό πνεύμα και πολιτισμό. Δεν ήταν τυχαίο άλλωστε το γεγονός ότι στον Αριστοτέλη έδειχνε πάντα σεβασμό και ευγνωμοσύνη. Έλεγε πως τον πατέρα του χρωστάει «το ζην» και στο δάσκαλό του το «ευ ζην». Πρότυπο, πάντως, στην ζωή και στο έργο ο Αλέξανδρος είχε τον Αχιλλέα, τον οποίο θεωρούσε μάλιστα από την γενιά της μητέρας του σαν μακρινό πρόγονο.

Από την άλλη η θητεία δίπλα στον πατέρα του Φίλιππο, του πρόσφερε αφειδώς τεράστια μαθήματα πολιτικής και στρατηγικής, αφού ήταν μαζί σε όλα τα μεγάλα γεγονότα. Αυτό τον βοήθησε ώστε σε μικρή ηλικία να αποκτήσει πολιτική και στρατιωτική ωριμότητα.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι ως αντικαταστάτης του πατέρα που ήταν σε μια εκστρατεία κατέπνιξε την επανάσταση της θρακικής φυλής των Μαίδων, ενώ σε ηλικία 18 ετών, στη Μάχη της Χαιρώνειας ήταν διοικητής στρατιωτικού σώματος.

Στα 20 του χρόνια βασιλιάς της Μακεδονίας.

Μετά τη δολοφονία του πατέρα του το 336 π.Χ. και στα 20 του χρόνια έγινε ο βασιλιάς της Μακεδονίας. Παρά το νεαρό της ηλικίας του μπόρεσε και αντιλήφθηκε ότι υπήρχαν οργανωμένες συνωμοσίες εναντίον του και τις διέλυσε. Επίσης πολλές πόλεις της νότιας Ελλάδας έμαθαν ότι πέθανε ο Φίλιππος επαναστάτησαν, αλλά και πάλι βρήκε τη λύση.

Μόλις, όμως, πληροφορήθηκαν την εκστρατεία του Αλεξάνδρου έναντι τους, έσπευσαν να δηλώσουν υποταγή και σε συνέδριο, που έγινε στην Κόρινθο, τον ανακήρυξαν Ηγεμόνα της Ελλάδας, όπως και νωρίτερα τον πατέρα του και αρχιστράτηγο στην επικείμενη εκστρατεία κατά των Περσών.

Στη συνέχεια θέλοντας να μην υπάρχει καμιά απειλή στο βασίλειό του εκστράτευσε εναντίον των βαρβαρικών φυλών, που κατοικούσαν στα βόρεια της Μακεδονίας (335 π.Χ.) και φυσικά νίκησε.

Λίγο αργότερα ήρθε και πάλι στη νότιο Ελλάδα καθώς είχαν επαναστατήσει οι Αθηναίοι και οι Θηβαίοι, αλλά βρήκε τον τρόπο να καταστείλει γρήγορα τη δράση τους, καθώς ήταν σε πλήρη εξέλιξη η προετοιμασία της εκστρατείας στην Περσία.

Η εκστρατεία στην Περσία.

Η απόφαση για την μεγάλη εκστρατεία είχε ληφθεί και έτσι την άνοιξη του 334 π.Χ. ο Αλέξανδρος έχοντας στο πλευρό του με 50.000 πεζούς και 6.000 ιππείς ξεκίνησε για τη μεγάλη επιχείρηση. Μια επιχείρηση που έμεινε στην ιστορία.

Έφτασε στη Θράκη και στη συνέχεια στον Ελλήσποντο, όπου εκεί τον περίμενε ο στόλος του, που τον αποτελούσαν 120 πολεμικά και πολλά άλλα βοηθητικά πλοία. Στη συνέχεια πέρασε από την Τροία, επισκέφθηκε τον τάφο του Αχιλλέα κάνοντας μάλιστα και τις ανάλογες θυσίες. Οι πόλεις άνοιγαν τις πύλες τους, μία-μία, για να τον δεχθούν.

Η πρώτη μάχη δόθηκε στις όχθες του Γρανικού ποταμού όπου στις 22 Μαΐου του 334 π.Χ. Μακεδόνες και Πέρσες συγκρούστηκαν. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι πάνω από 130.000 Πέρσες περίμεναν τον Αλέξανδρο στον Γρανικό Ποταμό με αρχηγούς τον «Μιθριδάτη» και τον «Σπιθριδάτη, αλλά ο Αλέξανδρος οδηγώντας ο ίδιος το στρατό έδωσε στους Έλληνες μια μεγάλη νίκη.

Απελευθέρωσε τις ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας.

Χωρίς να χάσει χρόνο, ο Αλέξανδρος προχώρησε νότια και απελευθέρωσε τις ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας. Τον χειμώνα του 334 π.Χ. έφθασε στην πόλη Γόρδιο στις όχθες του Σαγγάριου ποταμού, όπου απόφασισε να ξεχειμωνιάσει.

Στο συγκεκριμένο ανάκτορο υπήρχε ο Γόρδιος Δεσμός με τον Αλέξανδρος να τον λύνει κόβοντάς τον απλά με το σπαθί του. Η παράδοση, μάλιστα, έλεγε πως όποιος τον έλυνε θα κυρίευε την Ασία.

Η πορεία συνεχίστηκε, μπήκε στην Κιλικία και κατέκτησε την πόλη Ταρσό. Εκεί αρρώστησε, αλλά έγινε γρήγορα καλά και συνέχισε την πορεία του προς τη Συρία.

Κατατρόπωσε 500.000 Πέρσες!

Κοντά στην πόλη Ισό της Κιλικίας στις 12 Νοεμβρίου του 333π.Χ. αντιμετώπισε τον περσικό στρατό που αποτελούνταν από 500.000 μαχητές. Οι Πέρσες έχασαν, ο βασιλιάς Δαρείος κινδύνευσε και γλίτωσε μόνο με τη φυγή του. Ο Αλέξανδρος ήθελε εξουδετερώσει όλο τον περσικό στόλο και έτσι κατέλαβε κατά σειρά, τη Φοινίκη, την Παλαιστίνη και την Αίγυπτο.

Μάλιστα στις ακτές της Αιγύπτου, κοντά στις εκβολές του Νείλου και σε θέση κατάλληλη για την ανάπτυξη του εμπορίου, όρισε να χτιστεί η Αλεξάνδρεια. Ο ίδιος χάραξε τα τείχη και τους δρόμους της.

Από την Αίγυπτο ο Αλέξανδρος επέστρεψε στην Ασία όπου στα Γαυγάμηλα την 1η Οκτωβρίου του 331 π.Χ. νίκησε και πάλι τον περσικό στρατό που είχε ανασυνταχθεί για τα καλά. Ο περσικός στρατός καταστρά-

φηκε, οι σπουδαιότερες πόλεις της Περσίας – Βαβυλώνα, Σούσα και Περσέπολη, όπου το ανάκτορο του Δαρείου- παραδόθηκαν στον Αλέξανδρο και ολόκληρη η Περσία ήταν πλέον υπό την κατοχή του.

Έφτασε στις Ινδίες.

Ο Αλέξανδρος δεν ήθελε να σταματήσει και συνέχισε την πορεία του. Πέρασε τη Σογδιανή και τη Βακτριανή και το 327 π.Χ. μπήκε στις Ινδίες, όπου νίκησε τον βασιλιά Πύρο, αλλά οι στρατιώτες του είχαν κουραστεί πάρα πολύ και έτσι αναγκάστηκε να σταματήσει.

Ένα τμήμα από το στρατό το έστειλε με πλοία στην Περσία, ενώ ο ίδιος με το υπόλοιπο στράτευμα πέρασε την έρημο Γεδρωσία, όπου χάθηκαν πολλοί στρατιώτες του από την πείνα και τη δίψα, και επέστρεψε στα Σούσα.

Τα σχέδια του, πάντως, ήταν μεγαλεπήβολα... Θεώρησε σωστό ότι έπρεπε να συμφιλιωθούν οι Πέρσες ευγενείς με τους Έλληνες με το ίδιο να μιμείται τον περσικό τρόπο ζωής.

Παντρεύτηκε την κόρη του Δαρείου Στάτειρα και την ανιψιά της Παρυσάτιδα (324 π.Χ.), ενώ παρακίνησε τους αξιωματικούς και τους στρατιώτες του να παντρευτούν κι αυτοί Περσίδες.

Αυτός όμως δεν ήταν ο πρώτος του γάμος αφού νωρίτερα και συγκεκριμένα το 327 π.Χ. είχε παντρευτεί τη Ρωξάνη, κόρη τοπικού ηγεμόνα της Βακτριανής, αν και οι αντιδράσεις από τους στρατηγούς του ήταν πολλές. Με τη Ρωξάνη απέκτησε και έναν γιο, τον Αλέξανδρο Δ', ο οποίος γεννήθηκε δύο μήνες μετά το θάνατο του στρατηλάτη και σκοτώθηκε σε

ηλικία 12 ετών με διαταγή του Κάσσανδρου, στρατηγού του Μεγάλου Αλεξάνδρου και σφετεριστή του θρόνου της Μακεδονίας.

Το τέλος του Αλέξανδρου.

Την αλλαγή του Αλέξανδρου δεν την υποδέχτηκαν και με τον καλύτερο τρόπο οι στρατηγοί του που οργάνωσαν εναντίον του συνωμοσίες, τις οποίες ο ίδιος ανακάλυψε και τιμώρησε σκληρά τους πρωταίτιους. Η υγεία του, ωστόσο, άρχισε να φθείρεται, ενώ ο θάνατος του Ηφαιστίωνα του καλύτερου του φίλου του κόστισε πολύ. Ο Αλέξανδρος αρρώστησε βαριά και στις 10 ή 11 Ιουνίου του 323 π.Χ. άφησε την τελευταία του πνοή στη Βαβυλώνα, σε ηλικία μόλις 32 ετών.

Όταν πέθανε ο Αλέξανδρος το τεράστιο κράτος που είχε δημιουργήσει το μοιράστηκαν οι στρατηγοί του, αν και για πολλά χρόνια είχαν διαφωνίες.

Το τεράστιο έργο του.

Η εκστρατεία του Αλέξανδρου είχε τεράστια κέρδη και παρά το θάνατό του δεν χάθηκε το εκπολιτιστικό του έργο. Επί της ουσίας σταμάτησε την παρακμή των Ελλήνων που προκαλούσε ο συνεχής μεταξύ τους ανταγωνισμός. Το δυναμικό του Ελληνισμού διοχετεύθηκε στην ανατολή σαν κυρίαρχο στοιχείο και οι Έλληνες έπαυσαν να χρησιμοποιούνται σαν μισθοφόροι των ξένων.

Άνοιξαν τα σύνορα του ελληνικό χώρου και της ανατολής γεγονός που συνέβαλε στη διάδοση του ελληνικού πολιτισμού στις χώρες της Ασί-

ας και της Αιγύπτου και εξημέρωσε τους λαούς που κατοικούσαν εκεί. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να κυριαρχήσει η ελληνική γλώσσα η οποία και έγινε «διεθνής» εκείνη την εποχή. Παράλληλα πολλά ελληνικά ήθη ταξίδευσαν σε αυτές τις περιοχές και αυτό στάθηκε η αιτία ώστε να ανατείλει ο πολιτισμός της λεγόμενης ελληνιστικής εποχής. Δεν είναι λίγοι άλλωστε εκείνοι οι ιστορικοί που χαρακτηρίζουν την εκστρατεία του Αλέξανδρου σαν «Ένοπλη Επιστημονική Εξερεύνηση».

Επίσης διευρύνθηκαν οι ορίζοντες της οικονομίας και ουσιαστικά είχαμε την πρώτη μορφή παγκοσμίου εμπορίου και παγκόσμιας οικονομίας. Η εξάπλωση του Ελληνικού στοιχείου και η κυριαρχία της Ελληνικής γλώσσας και παιδείας ευνόησε την διάδοση του χριστιανισμού μερικά χρόνια αργότερα. Μάλιστα ο Εξελληνισμένος και Εκχριστιανισμένος αυτός κόσμος απετέλεσε τον πυρήνα του Βυζαντινού κράτους.

Πηγή : www.eleftherostypos.gr/istories.